

Избор на място за лозето. Първото нещо което трябва да се направи при създаване на ново лозово насаждение е избора на подходящо място за лозето, вземайки в предвид изискванията на лозата към температура, светлина, влага, почва и др. В по-хладните райони южното и югозападно изложения са за предпочитане, тъй като гроздето натрупва повече захари. Северните изложения са по-подходящи за по-топлите южни райони на страната. Лозето може да се отглежда както на равнини, така и по хълмове и склонове...

Изискване към Температурата. Лозата е топлолюбиво растение-най-добра активност проявява при 25-30°C. При температури над 40°C по лозата се получава пригор по листата. Зелените части на лозата издържа до -2,5°C, а гроздето до -4°C. Пъпките издържат до -21°C. Едногодишните пръчки измръзват при -26°C, а многогодишните при -30°C.

Изискване към Светлината. Лозата е светлолюбиво растение. Засенчването влияе неблагоприятно върху лозите-изресяването се усилва, пъпките залагат по-малко съцветия.

Изискване към Водата. Лозата развива мощна коренова система с голяма всмукателна сила, която я прави по-подходяща за по-сухи и по-бедни почви от повечето растения. Затова лозата се смята за сравнително сухоустойчива култура. Не трябва обаче да се смята че без вода лозата може да се развива добре. Най-голяма нужда от вода лозите имат по време на усиления растеж и след прецъфтяването, когато плодът започне да наедрява.

Изискване към Почвата. Лозата може да се отглежда на най-разнообразни почви. Най-добре лозата се развива на дълбоки, рохкави бързозатоплящи се почви. Особено подходящи са песъчливи и чакълести.

- За отглеждане на лозя за червено вино най-подходящи са умерено влажните, добре проветрени и с добър топлинен режим.

- За отглеждане на лозя за бели вина най-подходящи са почвите с лек механичен състав - глинесто-песъчливи и песъчливи.

- За отглеждане на лозя за десертно грозде изискванията към почвата са по високи. Те предпочитат по дълбоки и свежи почви, без да са тежки и збити. Да са с вис съдържание на хумос -3-4 % и да са с добра водозадържаща способност.

Подготовка на мястото за засаждане. Изразява се в борба с плевелите преди риголването. Площа се подравнява за да се създадът по-благоприятни условия за поливането. Извършва се предпосадъчно торене 4-5 т/дка, по 50-60 кг. фосфор и калий на декар. На по бедни почви-100-150 кг суперфосфат и 80-100 кг калиев сулфат.

Риголването се извършва от юли до август на около 70 см дълбочина.

Маркиране на мястото. С маркирането се очертават редовете и се определя мястото на лозите вътре в реда. Маркирането се извършва като по двете срещуположни страни с дървени колчета се маркират междуредовите разстояния, най-добре с тел. След това между двете срещуположни колчета се опъва друг тел или неразтегливо въже, което предварително е маркирано с възел или боя, които маркери ще посочат мястото на лозите вътре в реда. До маркираните места на тела се забиват колчета (по дължина на целият ред). След това телът се премества на съседният ред и отново местата на

лозите се маркират.....

Подготовка преди [засаждане](#) .Това се отнася преди всичко до подрязването на корените.При [засаждане](#) в ямки,независимо по какъв начин са изкопани,стъпалните корени се подрязват на дължина 6-8 см,но при всички случаи до достигане на жива тъкан.Когато

[засаждане](#)

се извършва с хидробур,садило или машина,подрязването се прави на дължина 1-2 см.При подготовка на лозичките за

[засаждане](#)

се внимава да не се допусне пресъхване или изръзване на коренчетата.Транспортирането и

[засаждането](#)

при температури под 0°С не се допускат.

[Засаждането на лозите](#) се прави есента или рано на пролет.Ямките се изкопават с дълбочина 35-40 см. и ширина 25x25.Дупките се изкопават ръчно с права лопата или механизирано с ямокопатели.Ако не е извършено предпосадъчно торене може да се тори в посадъчната ямка. За целта на дъното на дупката се поставя рохка почва и 2-4кг. угнил оборски тор и по 80-100 гр. суперфосфат и калиев сулфат,които се размесват много добре. Лозичката се поставя в центъра на дупката, така че корените да се упират върху почвата, а спойката (присадката) да бъде на равно или малко по-високо от повърхността на почвата. След това дупката последователно се запълва с рохкава почва и се претъпква няколко пъти с крак. Ако почвата е суха се полива с 5-10 л. вода. Маркираното колче се поставя до лозичката и след това чепчето което е над повърхността се закрива с укупчинка рохкава почва на височина 4-5 см. над гориния край на чепчето. Когато засаждането се извършва през есента, тази купчинка е 20-25см. над чепчето.

[Растояние на засаждане](#).Основните фактори от които зависи растоянието на [засаждане](#) са климатът на района,сортът,почвата и формиروفката на лозите.Също така и ширината на използваните машини.

- Когато лозите се отглеждат на приземна формировка и обикновена телена конструкция и ще бъде обработвано на ръка растоянието е 1,30-1,50 м между редовете,и 1,20-1,30 м в реда (за винените сортове) и 1,40-1,50 м (за десертните сортове).

- При механизирано отглеждане на лозите и стъблени формировки растоянието между редовете е 2,00 до 3,00м ,а в редовете 1,20 м.

- При асмовидното отглеждане растоянието се увеличава 2,50 до 3,00 м между редовете и 2,00-2,50 м в реда.

Няколко дни след [засаждането](#) мястото се изорава на дълбочина 15-20 см. през лятото почвата се поддържа чиста от плевели чрез 5-6 плитки обработки.